

TATÁR SÁNDOR

'Tapírokrúl

Ejnye milyen verset
lelt most Tapír Tibor –
ha eddig kesergett,
most már a pír bibor
orcáján, mert (Hergott!),
lám, mennyi valótlant
írt a költő össze
(fajgyűlölőn, gazul)
benn' a tapírokról,
amiért is az Úr
hypóban fűrössze!
(Hogyha nem bírod jól,
ne olvasd tovább most,
ha meg le nem tehedd,
rossz sorsodat átkozd!)

„Nohát, milyen tapírt gyárt a tapíripar – ha tapíron panír van, az tapírszelet; falja azt sok fakír, s közben nem írzeleg. Az a huncut tapír ormányával keres – látja zenit, nadír, bíró, fel- s alperes – hanem az még kérdés, oly nagyon mit keres. Csak nem egy kövérkés tapírhölgy’? Kis cseles! Nincs tapírban manír; izgatja az ivar. Minden tapír szatír, genitáljával kérkedve sokat ír csínos laptopján a sok kis billentyűvel, és még – hiszed vagy se – sok más illent művel.”

Menazséria

• noérigmusok [szemelvények] •

Szép állat az anakonda,
csak a foga marha ronda,
mert sosincs Perwill-lal mosva;
Zárva tartsd szád, anakonda!

Elfáradt az aligátor:
hosszú az út Aligától –
csóróm liheg a melegtől;
most jámbor az aligátor.

Stramm gyerek a rozsomák.
Csak ne válassz rozogát,
ki csak zihál, szuszog itt –
hisz van délceg rozsomák!

Zabigyerek tán az okapi?
Nem tudni, ki volt az ükapa...
S az anyja, az volt csak kikapós!
Csudás vérkevercs az okapi.

Nem félős a vombat;
ha péntek, ha szombat,
vastagokat mondhat –
gátlástalan vombat.

A behemót rinocérosz,
ha feléd száguld, az rég rossz:
Fuss, mert ha eltipor,
csak pár köbcenti por
léssz; nem épp jámbor az orrszarv’.

Szép állat a láma
– van néki falába.
„Falába van ám a...!”
Sértődékeny láma.

Nem észlénny az ékszerteknős;
nem tudja a kétszerkettőt.
Bár ettől még vén lesz meg nő –
az együgyű ékszerteknős.

Sokféle lehet a languszt –
van közte rusnya és van guszt;
Ám olyat hiába hangoztatsz,
hogyan guszt *mindegyik* languszt!

Falánk dög a piranha;
amit talál, kirágja –
van, ki mérges is rája:
„Úszna el a pilácsba!”

Szép állat a természet,
folyton szervez, mert ez
kedélyének kedvez –
Nyughatatlan természet
(-ete vagyon!)

Szépnek szép a hópárduc,
ám jó, hogyha jó, már futsz.
Vívj vele csak szópárbajt!
Másként győz a hópárduc.

Nagy korhely a gnú-bika...
Hiba volt berúgnia
fennforog, hogy tántorog,
dülöngél a gnú-bika.

Jól tudja biz azt a petymeg,
mi az a „Húzd meg, ereszd meg!”,
örvendez is minden pettynek,
s kedvenc csemegéje a pitypang.

Haj, szúrós a hangyászsün.
Oly tüskés, hogy az már bűn!
ha kevés a hangya, grimasza is randa –
te, drótkefe-hangyászsün!

Láttál-e már narvált?
Nos... kicsit enervált;
spleennel teli tartály –
ilyféle a narvál.

Nem harang a delfin.
Nem kondul, ha dél fan,
otthon se lóg vállfán –
másra jó a delfin.

Bazi nagy az ámbráscet,
épp ezért nagy párnát vett.
S négy ily bálna már kvártett:
négy hortyogó ámbráscet!

Állat-e a macskajaj?
Csak úgy, mint a vad kacaj.
Mégis főbe, hasba mar –
ellenség a macskajaj.

Kelekótya harkály:
ott kopog a parknál,
egy *padon*, a korhely...
Ej, megtévedt harkály!